

ALEGĂTORUL LIBER

Pretul abonamentului: Pe an 15 L. — Pe șase luni 7 L. 50. b.
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețul anunțurilor, 20. bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA SI VINERIA

Abonamentele se fac în București, Strada Biserica Ieni.
In districte la dd. Corespondenți.
In străinătate la biourile postale. — Scrisori nefrancate se refușă.

4,000 ESEMPARE

București, 31 Iuliu 1875.

Este mai mult timp de când cei ce citeșc diarele oficiose vęd aprópe în fie-care di reproduce aprecieri și laude ale preseii străine la adresa guvernului.

Ca să dovedescă țerii acesteia că sunt de bunii părinți ai poporului român ministrii actuali, numitele diare aduc nencetată această probă: «Străiniții iubesc și sprijină actuala sistemă de guvernare, prin urmare țera recunoscutore trebuie să ne adóre și să ne facă eternă puterea.»

Ast-fel, goniți de tot ce este om de bine la noi, urmăriți fără nctare de toți cei ce și iubesc patria, ne mai găsind nici un sprijin în țera (afară de laudele interesate ale acelor de meseria), ministrii își întorc auzul spre străini și, fericiți de încoragiările și de osanalele lor, le resfrâng asupra noastră, ca să ne convingă că nu trebuie să avem altă judecată decât aceea a sprijinitorilor lor.

Mai cu predilecțiune, diarele guvernului reproduc aprecierile favorabile ale preseii austriace. Vedeți-le ce ferice sunt găsind într'insele prosperitatea țerii! Ca într'o oglindă credincioasă, ele vęd figura guvernului radiósă, și, entusiaste, o arétă țerei și o recomandă iubirii tuturilor.

Ce mai căutați, români, plagele și suferințele vóstre? Nu este adevărat că guvernul vęd împinge la o peire sicură. Sunteți pręda iluziunilor. V'ați învățat să vęd aflați fericirea seú durea, prosperitatea seú miseria în casa vóstră. Ręu-ați făcut. De acum înainte, veți merge, ca să scitiți în ce pozițiune vęd găsiți, la Viena, la Pesta, în birourile diarelor pe cari vi le va desemna guvernul! Decă trebuie să plângeți seú să rıdeți, de acolo vi se va spune.

Ni se face cunoscut că agentii administrativi, usând de miđlócele întrebunțate de dęșit în ultimele alegeri, își dau silințele ca să facă lumea să sub scrie o adresă de mulțumire guvernului.

Ni se scrie din Buzęu că ei chiamă pe trecători de pe drum, îi rógă, și de multe ori îi amenință, să puia semnătura lor pe acel act de grațitudine, elaborat în oficiile guvernamentale.

Pecând aceiași agenti smulg pe fie-care di programele partitului Național-Liberal din mânilor pacinicilor cetățeni, cari le iscălesc de buna lor voiă, și le rup în miđ de bucăți, guvernul găsese că această nu este de ajuns și și decerne singur mulțumiri, aducęnd lumea cu forția spre a le ratifica!

Elocinte simptom al timpilor în cari trăim.

Numai cine va studia sórta țeranilor noștri va putea să se convingă de cât este capabile omul să rabde și să îndure. Nu ajunge barbara și feudala lege a tocmeților agricole, legea monopolului tutunurilor, legea asupra beúturilor spiritóse, legea comunale, etc., etc., tóte avęnd de rezultat vędit sugrumarea și împilarea țeranului; mai trebuia speculatori brutali cari să'i esplóteze ca pe nisce vite și, pentru a'i reduce la miserabila stare de animale, să'i tracteze în modul cel mai nelegiuit și neomenos.

Acestea sunt fapte pe care tóta lumea le cunósce, fapte de cari tot ce are o inimă generósă și un suflet drept se indignęză și se îngrozesece.

Am putea aduce o miđ de exemple. Dér pęne când vom tracta în detaliu această cestiune vitale pentru națiunea română, cestiune care s'ar putea numi a țeranilor, vom denuncia opiniuni publice lucruri cari se petrec aci aprópe, la mai puțin de o postă chiar de București.

La moșia Copăcenii se află arendași duoi greci, frații Paxino. Acești venetici, speculatori aprigi, cari din ființa omenescă nu mai păstręză decât forma esterióră, au devenit spațma nenorociților locuitori ai acelu sat. În complicitate cu administrațiunea au împovęrat ast-fel pe bieții săteni, încat aceștia vęd că nu mai trăesc de cât pentru a satura setea de îmbogățire a arendașilor. În anele odióse camete nimeni nu se va găsi care să fi întrecut pe frații Paxino. Nu mai este vorba de 25, 30 seú 50 chiar la sută pe an; ci de 200 și 300 pentru o sută. Și decă ar fi această rezultatul unei bune înțelegeri, unei convențiuni între locuitori și arendași! Dér nenorociții săteni se vęd legați de inscrișuri pe cari mare parte nu le cunosc seú pe cari forția administrațiunii și biciul arendașului le smulg consimțimentului lor.

Pe lângă acestea, furiei sângeróse a traților Paxino nimeni nu mai póte sta în potrivă. Selavii sunt tractați cu mai multă omenia decât acei nenorociți săteni. Nu scim câți din locuitorii satului Copăcenii vor fi scăpat pęne acum de biciul și de violințele barbarilor arendași. Persónele le sunt la fia-care moment espuse cumplitelor bătăi și împilărilor de tot felul. Și ceea-ce este póte și mai odios, onórea femeilor încă este desprețuită de acești desnădăjduiți. Acțiuni de viol au fost deja pornite contra unuia dintre frații Paxino.

Și administrațiunea vede tóte acestea și lasă, póte chiar sprijinesce pe nelegiuiți străini să sugrume și să'i bătă

joc de români! Țeranii au reclamat în sfirșit parchetului, care a și constatat parte din dreptele lor plângeri și a dat judecătii pe culpabili. Dér câtă este astađi puterea justiției pentru ca să póta ea singurá înspătmęnta și pedepsi pe culpabili și împedica cel puțin relele viitoare? Frații Paxino continuă esacțiunile și violințele lor, bătęduși joc din ce în ce mai mult de națiunea și legile române. Armați ei și cu ómenii lor pęne la dinți, cutieră încă satul cu bicele în mână bătęnd pęne la sânge pe cel ce le-ar da cel mai mic pretext. Cănele lor, învățat de dęșit la sânge omenesc, dobóra încă, mușcă și tēręsece pe nenorociții săteni cari, fugęnd de loviturile lor, socotesc că și-au scăpat viața.

Și când, cuțitul ajuns la os, vędęndu-se părăsiți de D-đeu și de autoritate, țeranii rădică puțin fruntea și vor să privescă în față pe veneticii împilatori, éta administrațiunea punęnd armata țerii tot la dispozițiunea străinilor. Satul este cotropit de călărași, cari tractęză pe locuitori ca pe nisce ómeni supuși cu armele, și la Jilava, aprópe de Copăcenii, o compania seú doę de infanteria este trámisă ca să bage gróza în sufletele nenorociților țeran și să'i facă, póte și mai mult, a fi convinși că, în țera lor, numai de nedreptăți și de suferințe trebuie să aibă putere.

Doctorul Danielopolu, găsind că onesta obscuritate în care se află apesă preă greú pe umerii seii, voese să facă puțin sgomot împrejurul numelui seú, că dór cineva se va milostivi a și îndrepta atențiunea asupra'i. El publică, în *Presă* de la 31 Iuliu, o scrisóre în care spune că se vede iscălit în petițiunea adresată de locuitorii capitalei Domnitorului, publicată în *Alegătorul liber*, sub numele de doctorul Danielénu, fórá a și aduce aminte a fi semnat vre o dată un asemenea act, de óre-ce nu voese să facă parte dintr'o *ast-fel de clică*.

Curioși de a vedea pęne unde un om de taliă și de *capacitatea* doctorului Danielopolu este în stare să spuia un adevęr, am recitat de mai multe ori colónele *Alegătorului liber* de la 14 Iuliu trecut, și, spre marea noastră mirare, am vęđut că, printre numerósele semnături ale petițiunei, nu figuręză nici una care să se póta atribui doctorului Danielénu, nici doctorului Danielopolu. Aceste numiri lipsese cu desevęșire din colecțiune.

Remâne dér constatat că doctorul Danielopolu a arétat un fapt cu totul *mincinos* în scrisórea sa către *Presă*.

Il desfidem să ne dovedescă că *Alegătorul liber* ar fi publicat o semnătură ca aceea de care se plânge. Pęne atuncii mântinęm că doctorul Danielopolu suferę de bóla în limba francesă numită *berlue* și 'l povętuim să se grábescă a

se curarisi de dęnsa, de témă de a nu și atráge desmintiri de genul acestia.

Una din necesitățile cele mai mult simțite în capitală este aceea a unui palat de justiția. De la un local comod și bine distribuit depinde de multe ori răpedea espeduire a afacerilor.

Nu avem necesitate să demonstrăm inconvenientele ce nasc pentru advocați și pentru împričinați din împrejurarea că, fiind trei instanțe judiciare în București, avem trei localuri deosebite afectate fie-carei dintr'ęnsele și situate la o mare distanță unele de altele. De multe ori se întâmplă ca pricinele să se îmulfescă seú să se târăgăescă, prin opozițiunile, apelurile seú amânările ce se fac, din causă că, aceeași persónă avęnd în aceeași di doę infăcișări la doę instanțe deosebite, este nevoită să lipsescă la una din ele, sub reserva de a usa de miđlócele ce'i acorda legea pentru a repara pierderea ce a încercat. De multe ori asemenea procesele se eternisęză prin dificultatea trámiterii dosarelor de la o instanță la cea-l-altă, inconvenient care ar dispáre decă tóte instanțele ar fi reunite sub același acoperiment. Nu mai vorbim de greutățile ce întâmpină portareii ca să satisfacă numerósele cereri ale publicului din cauza miserabililor și incomodelor apartamente ce le sunt destinate. Prestigiul magistraților, chiamați a da dreptatea, adese ori este micșorat prin promiscuitatea în care trăesc cu acei cari au a face cu dęșit. Un palat de justiția, clădit espres pentru acest scop, ar face să dispară nisce asemenea rele. El ar reuni tóte instanțele în același loc, ar oferi împiegaților încaperi comode și bine întreținute, cari ar facilita lucrările, ar inspira respectul și ar feri pe judecatori de contactul prea frecuent cu vulgul, contact care nu se face, după cum am đis, decât în detrimentul considerațiunei ce li se datoresce.

Guvernul, care se jócă așa de facil cu banii contribuabililor, care nu are mari scrupuluri în privința usului ce se face cu dęșit și care îi întrebunțęză, fórá pudóre, la întreținerea diarelor patentate și a spionilor eleganți cari le redactęză, nu s'a gândit pęne acum a aduce cea mai mică îmbunătățire în această privință.

Ni se va dice póte că există un plan depus la ministerul de justiția, lucrat de d. Oręscu, autorul Academiei, și neexecutat din cauza lipsei de fonduri.

Ne mirăm cum ne simțim așa de indigenți de câte ori este vorba să facem

ceva de o adevărată utilitate publică, și ne considerăm ca omenii cei mai bogăți când avem să satisfacem micile noastre interese!

Guvernul, care asvârle milioanele lui Crawley, care face să 'i se sporască fondurile secrete, declară că nu are cu ce construi un palat de justiție! Noi credem din contra că chiriile care se plătesc anual pentru diferitele localități ocupate de Tribunal, de Curtea de Casație, și de Ministerul de Justiție ar servi la amortisirea unei mari părți din capitalul de construcție necesar pentru o asemenea zidire.

În ceea ce privește planul d-lui Orăscu, ne simțim datorii a spune că nu-l cunoștem, însă declarăm că dacă el va fi ca acela al Academiei, am preferi să rămânem, până în timpuri mai bune, în starea în care ne găsim, mai bine decât se vedem banii publici întrebuințați a rădica o construcție fără nici un temei.

Dacă vocea noastră ar putea să aibă un mic resonet în sferile guvernamentale, etă ce am propune:

În Paris, pentru concursul premiului de la Roma, s'a dat, anul acesta, construirea unui palat de justiție ca subiect. Unul din concurenți a obținut sufragiul unanim, și planul lui a fost declarat ca cel mai bun și cel mai comod. N'ar putea oare guvernul să însărcineze pe cineva cu copierea acelui plan și cu executarea lui în București? Printr'acesta el ar răspunde la o necesitate foarte simțită și 'și-ar atrage mulțumiri din partea tuturilor omenilor de bine, fără deosebire de partide.

Junele nostru ministru de justiție care, decând ocupă înalte funcțiuni la cari a fost chemat, n'a făcut nimic pentru magistratură; care, din contra, a indispus pe o mulțime de tineri de merit prin aroganța și prin nedreptatea sa bine-cunoscută; care a adus personalul justiției țerei în stare mai proastă decât l'a primit de la predecesorii săi, ar trebui să se gândescă la nisce asemenea lucruri, mai bine decât a face voiajuri de agrement prin străinătate și a pune pe judecători în poziție de a demisiona prin măsurile ilegale și arbitrare ce 'i place a lua.

DIN AFARA

Adunarea națională a Franței n'a voit ca, mai înainte de a intra în vacanță, să se ocupe de cestiunea stărei de asediu, cu toate cuvintele puternice pe care le-a pus înainte raportorul, d. Pascal Duprat, și cari aveau de scop încetarea imediată a regimului de arbitrar administrativ. Această nenorocită stare de lucruri a dat loc la severități nejustificabile din partea agenților ordinii morale. Ast-fel generalul Ducrot, în virtutea puterii care 'i conferă starea de asediu stabilită în Cher, în Saôna-și-Loira, în Côtes d'Or, supuse comandamentului său, a interzis introducerea și vinderea pe strade a diarului *la République*, în orașele Nièvre și Cher. D. general caută să 'și justifice acest ordin printr'un tablou înspăimântător.

Acastă fôia, dice d-sa în porunca de interdicție, conține în fié-care din numerele séle articole cari au de scop să descrediteze guvernul, să desnatureze actele séle, să atace religiunea, să împingă pe cetățeni la despreciul Adunării naționale, în fine să blameze chiar pe funcționarii puși în capul administrației de înalta încredere a guvernului. Déră dacă toate acestea ar fi fost adevărate, pentru ce d. general nu traducea înaintea justiției pe acest jurnal *criminales*? El ar fi fost de sigur condamnat, pe când acum, exclus din 3 departamente, va continua să circule în voiă în tot restul Franței. Dacă prin asemenea procederi omenii de la putere cred că vor rădica prestigiul autorității lor în această țără, se înșelă amar! Tôte aceste acte violente, demonstrează slăbiciunea morală a guvernului care se află astă-zi în Franța, și ridiculul la care se espun creaturile séle.

Un alt act de o mai mică importanță s'a produs la Paris. Pe ne-așteptate, prefectul Senei a interzis distribuția publică a premiilor la colegiul Chaptal, fôră să 'și dea măcar ostenela de a anunția pe părinții elevilor, nici chiar pe consilierii municipali chemați a presida această solemnitate. Consiliul municipal al Parisului, în unanimitate, fôră unul, a votat un blam prefectului. Acei din membrii sei cari sunt în același timp și administratorii colegiului Chaptal au demisionat din aceste funcțiuni. Afacerea a răspândit mult sgomot, mai cu seamă că tötă lumea se pârde în conjectură asupra motivelor cari au determinat această măsură.

Prefectul a refuzat să dea explicațiuni. Publicul crede că această măsură este concepută în regiunile înalte pentru a împedica pe președintele administratorilor, d. Loiseau, republican moderat, de a pronunția un discurs conform sentimentelor séle, și pe public de a răspunde prin aclamațiuni. Dacă acest sgomot se va confirma, pozițiunea d-lui ministru de interne devine cu atât mai falsă, cu cât el se pune în contradicție cu votul din 25 Februarie, care a făcut din republică starea legală a Franței.

Aci, ca și la noi, omenii pretinși ai ordinii sunt aceiași. Ei au drept lege arbitrarul și drept călăuză frica. Poltronii nu găsesc scusa loviturilor lor decât în întunecul care le ascunde lașitatea.

Celebrațiunea centenarului lui O'Connell la Dublin a dat ocaziunea partidului catolic din Irlanda să facă din această srbătoare națională o demonstrațiune ultramontană.

Solemnitatea a avut un caracter exclusivament religios. Toți prelații catolici ai regatului Britanic au asistat, și printre invitați se vedeau episcopi străini, mai cu seamă acei cari sunt în luptă cu guvernul lor.

Ultimele nuvele din Erzegovina nu sunt așa de liniștitoare după cum voesc să le aréte scirile oficióse din Turcia. Am spus în numărul nostru precedent că insurecțiunea ar fi aproape potolită. Noutățile posterioare însă ne fac să credem că guvernul otoman va avea încă mult de lucru cu această résculare vitéză și decisă.

Guvernul belgian a supus conferinței din Petersburg cestiunea următoare în privința reciprocității:

„Dacă una din părțile beligerante ar declara că se conformă cu regulile propuse de conferență, nu urmază de aci că și cea-l-altă parte beligerantă trebuie să facă aceeași declarațiune?“

Etă ce dice *le Nord*:

„Răspunsul la cestiunea pusă de guvernul belgian nu face înduoelă: el nu pôte fi decât afirmativ. Se înțelege de sine că în casurile de asemenea natură, reciprocitatea este absolut necesară. La începutul resbelului din 1866, Italia și Prusia au declarat că vor aplica respectul proprietății. Aceeasi regulă urmază evidentamente să se aplice și dispozițiilor luate în conferința din Bruxelles.“

Primim următoarea scrisóre de la d. Aureliu Mureșenu, avocat pe lângă tribunalul de Ismail:

Domnilor Redactori,

Intorcându-mă de curând din străinătate, inima 'mi s'a umplut de bucuria văgând miile de iscălituri prin cari cetățenii din mai multe districte, pot dice din întréga țără, aderă la programa partidului Liberal-Național și dau blamul lor actelor de trădare vedită ale guvernului și ale Camerei din delul Mitropoliei.

Pe cât însă m'am bucurat pe de o parte, pe atât sufletul mi s'a mâhnit pe de alta, când am vădut că județul Ismail și orașele séle, în care locnesc și eu, nu v'au adresat până acum asemenea aderări. Nu înțeleg cauza. Mă întreb singur: care să fie? Și răspunsul nu 'l pot căpeta de la nimeni.

Cu toate acestea, trebuie să existe un motiv al unei asemenea stări de lucruri. După mine, acel motiv nu pôte fi decât cel următor.

Românii din Basarabia sunt lăsați în ignoranța cea mai completă asupra celor ce se petrec în patria lor română. Guvernul își dá tôte silințele, prin ajutorul administrației séle, ca să întunece conștiințele și inteligențele acelor omeni. Diarele nu pëtrund în acea parte a țerei decât cu cea mai mare dificultate, și pe de altă parte se face o propagandă guvernamentală din cele mai active de către diferiții funcționari publici, astfel încât bieții Ismaileni cred că dorm pe rose, atunci când patul lor nu este decât de spinii.

Adăogați la acestea și împrejurarea că familiile cari aparțin înaltei societăți din Ismail sunt tôte închinare Rusiei séu Greciei, și că singura casă română și de o ôre-care greutate în capitala districtului nu este alta decât casa Sandu.

Nu 'mi pot explica cum membrii broului ismailien, printre cari mulți sunt omeni luminați și de merit, nu 'și-au dat ostenela, până acum, să deștepte pe confrății lor din letargia, în care se află și nu au profitat de o asemenea ocaziune pentru a dovedi că orașul Ismail nu trebuie să fie pronomerat mai jos de cele-l-alte orașe din țără.

Este bine, domnilor redactori, să ne simim cu toții a face să pëtrundă lumina și în acel unghi al României, să lucrăm la deșteptarea fraților noștri din Basarabia, să însufăim patriotismul în locuitorii de pe estremele fruntării ale țerei noastre și să distrugem într'înșii amôrtirea în care se găsesc.

Această este o operă salvătoare care trebuie să fiă întreprinsă. În ceea ce mă privește, imi propun să 'mi îndreptez tötă activitatea în acest sens, și vă rog să 'mi dáți și d-vóstre concursul necesariu, ca astfel cu toții împreună să ajungem la rezultatul dorit.

Primiți, etc.

Aureliu Mureșenu.

Reproducem după *Românul* părțile cele mai însemnate din discursul-program al D-lui Laboulaye, unul din capi cei mai influenți ai centrului stâng din Adunarea de la Versailles:

Domnilor,

« În ajunul d'a părăsi adunarea, în momentul d'a revedea pe alegătorii noștri, este folositor a ne arunca ochii înapoi și a ne da seama de cea

ce am făcut de șese luni; cutez a dice că sesiunea a fost bună pentru țără și pentru noi.

« În luna Ianuarie, Franța nu eșise din provisoratul care o desnera de patru ani. Viitorul era nesigur, și guvernul n'avea forță; am făcut o nouă încercare pentru a obține de la adunare ca să dea țării un regim definitiv.

« Grația patriotismului și înțelepciunii unui număr de membri din centrul drept, grația concursului stângelor, credincioșii noștri aliați, de astă-dată am reeșit.

« Provisoratul a fost condamnat, chimera septenatului a perit, Republica s'a recunoscut ca guvern al Franței.

« Această e o victorie cu care ne este permis să ne mândrim, căci, asigurând țării singurul guvern pe care tôte partidele pot să 'l primescă, am adus o potolire în spirite, am calmat nelinșcea publică și am contribuit ast-fel a da Franței speranța și prosperitatea.

« Stabilirea Republicei a fost decisă prin votarea constituțiunii la 25 Februarie

« Această constituțiune a fost o operă de transacțiune: a trebuit să cedăm în mai multe puncte, și n'am fost singurii cari am cedat.

« Organizând o Republică parlamentară, monarhiciști constituționali s'au întors cu încredere către un regim pe care în tot-dé-una l'au regretat.

« Republicanii, din parte-le, au dat acestui regim o formă democratică prin instituirea unei pregedințe și prin mântinerea sufragiului universal.

Aci oratorele declară că de și opera n'a putut satisface și p'acei omeni cari urmăresc absolutul în domeniul politic, dér în ceea ce privește pe centrul stâng, membrii acestei grupe sunt satisfăcuți c'au putut d'o-cam-dată să dea țării un guvern regulat și s'apropie epoca alegerilor generalii. Apoi, afirmând că nu vede nici o reformă și nici un progres cari să nu fie posibile cu noua constituțiune, adăoge:

« Suntem convingși c'o-dată în posesiunea noului guvern, Franța va avé mai mult gust d'a se bucura de instituțiile séle, chiar imperfecte, decât d'a se ruina încă o-dată prin jocul săgeros al revoluțiunilor. Timpul sistemelor a trecut; cea ce țera ne cere, nu sunt nisce vane discursuri, ci mântinerea și apărarea drepturilor séle.

« Nu era în destul a vota o constituțiune republicană, trebuia a 'i da și organele necesare.

« Această am făcut prin legea puterilor publice, prin legea alegerilor senatoriale și prin prepararea unei legi electorale care mântine sufragiul universal.

« Imi va fi permis d'a aminti că raporturile acestor legi s'au făcut de membrii din centrul stâng și că comisiunea, compusă în maioritate de membrii din stânga, a înlesnit tôte mișcările de conciliere pentru a duce la un sfârșit bun aceste legi fôră de cari Constituțiunea nu putea merge. Am arétat acest spirit politic, fôră de care opozițiunea, în loc d'a fi o critică înțeleptă și o operă utilă, nu este de cât o declamațiune din care țera n'ar profita nimic.

« Ecé ce-am făcut; este ôre totul ce am fi voit a face? Nu, domnilor, ne-am gândit că votarea unei constituțiunii este în tot-dé-una testamentul Adunării însărcinate cu această mare coînțelegere, ne-a părut just și necesar d'a remite cât mai curând în mânele Franței mandat ce ne-a încredințat la eșirea 'i din nefericiri; am cređut și aveam ôre care cuvânt d'a crede că, dându-ne o silință puțin însemnată, Adunarea, înainte d'a se proroga, putea vota legea electorală și alege pe cei 75 senatori a căror numire aparține ei.

« Nimic nu părea mai înțelept decât a fisa alegerile pentru Octombrie, căci ordinea zilei nu mai conținea de cât legi ordinare, pe cari succesorii noștri le vor face ca și noi, dacă nu mai bine de cât noi.

« Circumstanțele erau favorabile, n'aveam a ne teme de asprimele timpului și de interesul comerțului, cari ni-se vor opune la finele anului. N'aveam în perspectivă complicațiuni politice, cari pe drept séu pe nedrept, se vor invoca pôte într', alt moment.

« Constituțiunea se votase, legile organice se primiseră d'o maioritate însemnată care se resenă Republicei; era o potolire generală care permitea a augura bine alegerile. În această convingere, unul din ai noștri a cerut Adunării, în numele nostru, a nu se proroga înainte d'a termina o operă așa d'apropie de sfârșitul ei.

« N'am reeșit și nu este vina noastră; nu suntem responsabili d'o întărziare care pôte înăspri opiniunea; tot ce-am putut obține a fost d'a fisa reneșerea sesiunii la 4 Noembrie.

« Ce vom face la întorcere? Datoria noastră este bine trasă: a grăbi disolverea, a prepara alegeri libere și sincere. Aci întâmpinăm o cestiune delicată, asupra căreia cred necesar a mă esplica cu totă franchețe. »

« De cinci ani, jumătate Franca este supusă stării de asediū care este un regim contrariu tuturor ideilor noastre liberale. De cinci ani, n'am încetat d'a protesta, și, mai puțin de cât tot-dé-una, ne este imposibil a ne resemna în ajunul alegerilor. »

« Pentru un Frances, este aspru a cugeta c'un regim născut din rebel pentru a conserva apărarea și a rezista inamicului, s'a întors contra Francesilor, cari n'au demeritat de la patriă. »

« Pentru un republican, pentru un amic al libertății, este o adevărată mahnire a vedea substituindu-se arbitrarul domniei legii, ori cât de dulce s'ar pretinde. »

« Am făcut Republica pentru a da cetățenilor obiceiuri bărbătești, pentru a face să triumfe justiția și libertatea; ér nu pentru plăcerea sterile d'a scrie un nume van pe frontispiciul edificiilor noastre... »

« Ni-se spune că starea de asediū n'amenință pe nimeni și că nu se servă de densa decât pentru a suprime diarele periculoase. »

« Domnilor! Starea de asediū n'a fost făcută pentru această, ci are ca justificare necesitatea d'a împedica o răscălă și d'a inspira rebelilor respectul legii. Nică-o dată nu s'a făcut din ea un mijloc de guvernare, un mijloc d'a se pune mai presus de legile stabilite. »

« Ni-se promite că să va rădica starea de asediū pupă ce vom vota o lege de presă; mărturesc a mea incapacitate: nu pot înțelege ca o libertate să fiă rescumpărarea unei alte libertăți; acestea sunt masime dintr'un alt secol, cari nu se mai pot susține într'o Republică. »

« Să ni-se aducă o lege de presă și vom examina-o; dér să nu ni-se cêră pe prețul votului nostru suprimerea unui abus. Cât pentru această viitoare lege de presă, nu cred nică-de-cum în a ei eficacitate. Nu legile ne lipsesc; codicile noastre sunt pline de ele, și legea de la 1829 este pe deplin îndestulătoare: cea ce ne lipsesc este o încredere mai mare în bunul simț al țerei. Jumătate Franca publică atâtea diare câte voiesce; ore lucrurile se petrec în această parte mai rău decât în jumătatea supusă stării de asediū? »

« Afară de delictele și crimele de drept comun, adevărată jurisdicțiune a presei este opinia: lăsați-o să-și facă poliția. Esperiența ne învță în toate țările că guvernele n'au nimic a se teme de diarele oneste și moderate. Cât pentru cele cari nu se respectă, nimeni nu le respectă, și pentru a le reduce la neputință, e d'ajuns despreciiul celor pe cari îi injuriă și despreciiul public. »

« Nu putem merge la alegeri cu starea de asediū. Avem încă dreptul a cere ca Republica să fiă respectată de funcționarii publici, și ca densii să nu se înarmeze cu numele ei pentru a o compromite, deca nu a o trăda. »

« Nimeni nu este silit să serve Republica, dér îndată ce are această onore este bine ca cel puțin să nu manopereze în contra ei și ca să-și îndeplinească cu fidelitate funcțiunea ce-a primit de bună voie, adesea chiar cu căldură solicitată. »

« În curând veți visita departamentele: dați-vă sēma de administrațiune, asigurați-vă de spiritul ei, ca să ne luminați la întorcere. N'avem de loc gustul de opozițiune. Avem dorința d'a sprijini guvernul, dér c'o condițiune: ca densul sa facă a se respecta principiul sēu și să nu încurageze partidele inamice Constituțiunei. »

« Nu cerem favor, dér avem dreptul a cere ca administrațiunea să nu ia colōre în alegeri și ca rolul ei să se mărginēscă a mănține ordinea publică și a face să se respecte legile; așa se urmēză în toate țările libere. Trebuie a sfârși cu candidatura oficială, cu orice frumos nume s'ar împodobi această usurpare a dreptului cetățenilor. »

« Esprimând această dorință legitimă, cred a răspunde temerilor cari s'au arătat adesea printre noi. De trei ani, n'am fost în tot-dé-una satisfăcuți de politica cabinetului. »

« Ministril au votat cu noi stăbilirea Republicei și a constituțiunii de la 25 Februaril; ne așteptam din parte-le la o atitudine mai fermă, mai decisa, — se spunem cuvēntul — mai republicană. În politică, neotărrea este periculoasă, ea deșteptă speranțele și încuragēză agitațiunea spiritelor. »

« Dér erl s'a sēvērșit un fapt fōrte însemnat: erl s'a votat, cu o mare majoritate, ultima din legile constituționale organice; constituțiunea e terminată. Afară d'un mic număr de deputați cari n'au voit să renunțe la religiunea lor monarchică, partia regalistă a rupt ultimul otgon care o lega de trecut; ea a sancționat și consacrat Republica. »

« Deca face această din resemnațiune sēu din necesitate, noi nu i aducem o imputare: e dreptul ei să-și păstreze speranța, dupe noi chimerică, că în 1880 Franca va reveni la monarhia. În așteptare însă, Republica este guvernul legal al Francei, și ori-cine l'atacă este un factios, pe care justiția trebuie să l'urmărească și legea trebuie să l'pedepsescă. »

« Nu încriminăm nici regretele, nici suvenirile; nici-o dată n'a fost alt secol mai generos de cât acesta, nici o Republică n'a fost vro-dată mai tolerantă decât a noastră; dér avem dreptul a cere ca guvernul Republicei să nu fiă indiferent între toate partidele și să nu tracteze ca pe niscă conservatori pe omenii cari așezăză pe față pretențiunea d'a sfârși cu instituțiunile. În asemenea cas, nu este permis a sta neutru; slăbiciunea în fața partizanilor discordiilor civile este mai mult de cât o încelătorie, este o complicitate. »

« Afară d'acēsta, domnilor, să lăsăm și timpul a face. În mersul evenimentelor este o logică secretă, o forță ascunsă care domolesce și tărșee voințele cele mai rebele. »

« D'adi pēnē la întorcerea noastră, guvernul va putea să s'asigure cu lesnire că dorința Francei este d'a începe să se bucore de nouile sēle instituțiuni și că nu se înspăimēntă cătuși de puțin d'a se guvernă de sine. »

« Să sperăm că la 4 Noembre vom fi în înțelegere cu ministerul pentru a ajunge la această soluțiune dorită; deca ar fi alt-fel, n'am putea să l'urmăm p'o cale pe care o privim ca funestă. »

« Acēsta nu este nici un avertisament, nici o amenințare, ci o declarațiune cerută de cea mai simplă lealitate. Ministerul are necesitate d'a-și cunoșce amicii și d'a sci ce ce condițiuni pōte compta pe sprijinul nostru; deca trebuie să credem rumoril mai mult sēu mai puțin desinteresate, nu mai are pentru ce a se neliniști de noi, caei am pierdut ori-ce influință. »

« Unii politici profunđi, cari ia dorințele lor drept realitate, se linguesc c'au desbinat diferitele grupe ale stāngei: acēsta e o iluziune. »

« Suntem uniți prin silințele și sacrificiile ce am făcut împreună; suntem uniți prin scopul ce urmăm cu toți; vom și conserva Republicei și alegeri generale, apropiate alegeri; de unde ar putea, prin urmare, să devia desbinările noastre? »

« În adunările ce ne vor succede, nu este imposibil ca partidele, o-dată în plină posesiune de Republică, să se clasifice alt-fel de cum sunt clasificate adi; dér pentru noi, cari ne luptăm împreună d'atata timp, este sigur că vom sta uniți pēnē la disolverea Adunării. »

« Prin acēsta însă nu voim a țice că căutăm a ne isola de ce'e-l-alte grupe ale adunării; cu totul din contra: am căștigat niscă aliați escelenți, și n'avem de cât dorința d'a căștiga mai mulți. Republica noastră este deschisă tuturor, și, ca în viul Evangeliu, lucrătoril ultimei ore nu sunt mai puțin bine primiți. »

« Din prima și, politica noastră a fost o politică de conciliare și de potolire; n'am urmărit triumful unei coterii, n'am avut nică-o-dată pretențiunea d'a impune idei particulare: am repetat pe toate toaurile că în Franca nu e posibil de cât guvernul Republicei, fiind-că e singurul care nu este victoria unei partide. »

« Dup'atâtea revoluțiuni și dup'atâtea miserii, n'am avut altă ambițiune de cât d'a apropia pe toți Francesil, d'a sfērși cu desbinările interioare, d'a restabili în toate iniunile acea unire care face forța și d'a renvia prin ea iubirea de patriă. »

« Ecē opera d-vōstră, scumpil mei colegi; Franca a ținut sēma de d-vōstră. Încrederea ce v'arētă este rēspata pentru cea ce ați făcut pentru densa. »

« Grația silințelor, grația înțelepciunii și moderațiunii tuturor stāngelor, ne apropiăm de momentul în care vom remite țerii depositul suveranității sēle. Facă-se să pōtă a ne da acēsta dreptate, c'am fost în tot-dé-una niscă servitori credincioși. »

Citiri în Romānul:

Ni se comunică din Odobesci că mai mulți cetățeni din acest țarg au sub scris

o rezoluțiune prin care, unindu-se cu comitatul central al partitului Național-Liberal, protestă contra convențiunei închiăiată cu Austro-Ungaria, contra concesiunii Crawley și contra împrumutului de 63,500,000, și rōgă pe Domnitor a nu da sancțiune acestor legi, cari ar periclita cele mai vitale interese economice-naționale.

Persōnele cari au sub-scris acest act sunt următoarele:

G. Schintea, proprietar, comerciant și alegător în colegiul III. — P. Dimitriu, proprietar, comerciant și alegător în colegiul II. — Ion Velmușcu, proprietar și alegător în colegiul II. — Gheorghe Mironescu, avocat și alegător în colegiul IV. — Ghiță Ion Tirou, proprietar și alegător în colegiul IV. — Nicolae Rusu, comerciant, proprietar și alegător în colegiul III. — Costache Ionescu, comerciant și alegător în colegiul IV. — Nicolae Antoniu, comerciant, proprietar și alegător în colegiul III. — Dumitru Popa, proprietar, comerciant și alegător în colegiul III. — G. Tudorache, proprietar, comerciant și alegător în colegiul III. — Michail Rōtă, proprietar, comerciant și alegător în colegiul III. — Nicolae Popovici, comerciant și alegător în colegiul III. — Pantele G. Cefită, proprietar, comerciant și alegător în colegiul II. — Gheorghe Crudu, proprietar, comerciant și alegător în colegiul IV. — Spiridon Văsescu, proprietar și alegător în colegiul IV. — Costache Popa Grigorie, proprietar și alegător în colegiul IV. — Ion Vasiliu, comerciant și alegător în colegiul III. — Dimitrie Gheorghe Popa, proprietar, comerciant și alegător în colegiul III. — Grigore Stefan, proprietar, comerciant și alegător în colegiul III. — Gr. Grigorescu, proprietar și alegător în colegiul III. — Teodor Ionescu, proprietar, comerciant și alegător în colegiul III. — C. C. Ionașcu, proprietar și alegător în colegiul I. — N. Dobritachi, proprietar, comerciant, alegător în colegiul III. — Costachi D. Vălcu, comerciant, alegător în colegiul III. — A. Zamfirescu, comerciant, proprietar și alegător în colegiul III. — Nicolae Velniță, comerciant și alegător în colegiul III. — Nicolae Hristofi, proprietar și alegător în colegiul III. — G. Dimitrescu, comerciant, proprietar și alegător în colegiul II. — Iancu Zalaru, proprietar și alegător în colegiul II. — Kirilă Dumitru, comerciant și alegător în colegiul II. — N. Gheorghescu. — C. Mironescu.

PROGRAMA

PARTITULUI NAȚIONALE-LIBERALE

Aderări

Din Mehedinți și Turnu-Severin:

George Șefandache, proprietar, avocat și fost deputat. — Toma Manolescu, inginer privat și proprietar. — Badea Teodorescu, proprietar. — D. G. Boboićenu, proprietar. — George Măcescu, alegător în colegiul III, urban, nu rurale. — N. Kallotescu, proprietar și alegător în colegiul III urban. — N. D. Sandulovici, proprietar și comerciant, alegător în colegiul III. — I. P. Corlătan, proprietar și comerciant. — N. I. Cătușă, proprietar. — I. Butoescu, proprietar și comerciant. — I. Miosu, proprietar și comerciant. — I. Bărbulescu, proprietar și comerciant. — Ilie Ionescu, proprietar și comerciant. — Năstase Giurgovici, proprietar și comerciant. — Sandu Șureulescu, proprietar. — Ion Păvulescu, proprietar și comerciant. — Barbu Cuțeu, proprietar și comerciant. — F. H. Iónovici. — N. Abrevicea, comerciant. — Dinu Michail, comerciant. — Dumitrache Drăguș, proprietar. — Ioniță Dulama, comerciant și proprietar. — T. Iiescu, comerciant și proprietar. — Ion Broscărenu, comerciant și proprietar. — Ion Mirilachi, comerciant. — Gheorghe Bologă, proprietar. — Lepădatu Stancu, proprietar. — D. Dimulescu, proprietar. — P. Sliveșianu, proprietar și alegător în colegiul III. — H. Nenovici, proprietar. — F. Slădinescu, proprietar. — Ioniță Stănescu, comerciant. — C. M. Popescu, agricultor. — Michail P. Micu. — Nae R. Lupescu, proprietar. — Vasile Paraschivescu, comerciant. — Petrahe Cojocar, comerciant. — Ienache Mohora, comerciant. — Coman Iliovici, comerciant. — Grigore Atanase, comerciant. — Vasile Kaminiță, comerciant. — D. Dobrescu, proprietar și comerciant. — Dumitru Vasilescu. — Constantin M. Păvulescu, proprietar și comerciant. — Constantin Stanoie, comerciant. — Ion Șfetcovici, comerciant. — Ion Opreșcu, comerciant. — Nicolae Șerbănescu, comerciant. — M. Costantinescu, comerciant. — Petrahe Dumitrescu. — Petcu Nicola, comerciant. — F. St. Chivaran. — Ghiță Brănea, comerciant. — Vasile Nistor, proprietar. — Voinescu, căpitan în demisiune. — Costea Lova, proprietar. — Toma Costescu, proprietar. — Florea Dumitrescu. — Ghiță Ionescu. — F. Lepădatu, comerciant. — George Podaru, comerciant. — Răducanu Ión, proprietar. — Petre Petrovici. — N. Andreescu, comerciant. — Ștefan I. Guță, comerciant. — D. Delescu. — Ghiță C. Bădeșanu. — Nicolae Dima, comerciant. — P. Grigoriu, comerciant. — M. Ionescu, comer-

ciante. — C. Corlătescu, comerciant. — Dimitrie Iiescu, comerciant. — Petrahe I. Boian-giu, comerciant. — Michail Tănăsescu, comerciant și proprietar. — I. Lupulescu, comerciant și proprietar, alegător în colegiul III. — Tăilă Petrovici, comerciant. — Dinu Dumitru Pătruță, comerciant. — Michail Pănescu, comerciant și proprietar, alegător în colegiul III. — Ión Ilinca Maria, agricultor. — Ioniță Gheorghiu, comerciant. — Matache Salistenu, proprietar. — Tăuase Slădinescu, comerciant. — Barbu Giculescu, comerciant. — T. Gatulău, comerciant. — Ioniță Buzorin, comerciant. — Toma Rovinaru, comerciant. — I. D. Ciupagea, proprietar. — Iordache Ioanovici. — Badea Vasile, proprietar. — Părvu Grădinaru. — Ión Cârștea, comerciant. — Dumitru Feraru, proprietar și alegător în colegiul IV. — Marinescu Bușie, proprietar, alegător în colegiul IV. — Michail Stoicovici, comerciant. — Anghel Tinjală, comerciant. — Biță Diaconu, comerciant. — Ionescu Trică, comerciant. — Marin G. Lemnar, proprietar, alegător în colegiul IV. — Crăciunescu Ión, comerciant. — Gheorghe Barbovici, consiliar comunale, comerciant, proprietar și alegător în colegiul II. — Pătrulescu George, comerciant. — Marin Nicolae, comerciant, proprietar, alegător în colegiul IV. — Ión Mărginău, comerciant, alegător în colegiul IV. — Constantin Bărbulescu, comerciant, proprietar, alegător în colegiul III. — Dimitrie Tirovėnu, comerciant. — I. Vasiliu, comerciant. — G. Michail, comerciant. — P. V. Ivoranu, comerciant. — Nicolae Constantinescu, comerciant. — Dimitrie Giurcu. — Vasile Dinu, proprietar. — Anghel Podaru, comerciant. — Ioniță Michail, comerciant. — I. Ștefănescu, arendaș și proprietar. — Petru P. Popescu, comerciant. — Vasile Melencu, comerciant. — și alte 21 semnături nedescifrabile.

Din Dâmbovița și Tergoviște

Isaia Lerescu, proprietar, coleg. I, fost deputat. — Gg. Rădulescu, proprietar și avocat. — N. Ionescu, proprietar. — N. G. Chirculescu, proprietar, inginer hotarnic și avocat, alegător în colegiul II. — Ión Nicolescu, proprietar, avocat și alegător în colegiul III. — Constantin Grigorescu, proprietar, avocat, și alegător în colegiul III. — Dimitrie Luculescu, proprietar și agricultor. — Constantin Petrescu, comerciant și proprietar, și alegător în colegiul I. — Ștefan Mărculescu, avocat, fost judecător de tribunal, și alegător în colegiul II. — Basile Bisantie, avocat, fost procuror și jude instructor, alegător în colegiul III. — Marin Ivănescu, proprietar, comerciant și alegător în colegiul I. — Vasile Nișescu, agricultor. — Niță Popescu, agricultor. — D. Predescu, agricultor. — Radu Nėguș, agricultor. — Ión Nica, agricultor. — N. Nicolăescu, agricultor. — Dumitru Rădulescu, agricultor. — Bănică Mialache, agricultor. — Ioniță Sprânțaru, agricultor. — N. Săndulescu, agricultor. — Cănuță Marința, agricultor. — Euahe Matei, agricultor. — Cănuță Gheorghiu, agricultor. — Tache Tudor, agricultor. — Cănuță Preda, agricultor. — Dimitrie Miesunescu, comerciant. — Dimitrie Ionescu, agricultor. — Matei Ión, agricultor. — Ión Badea, agricultor. — Antafie Nedelcu, agricultor. — Moscu Atanase, agricultor. — Gg. Dorobanțu, agricultor. — Bănică Matei, agricultor. — N. A. Atanase, agricultor. — I. Atanase, agricultor. — Matei Mariaea, agricultor. — Nae Tinca, agricultor. — Ghiță Popa, agricultor. — Stan Neculae, agricultor. — Gligore Ștefănescu, agricultor. — D. Iiescu, agricultor. — Ștefan Popescu, proprietar și comerciant, alegător în colegiul III. — C. Dinculescu, proprietar și alegător în colegiul III. — C. Marinescu, proprietar și alegător în colegiul II. — G. Ghiuță, proprietar și comerciant, alegător în colegiul II. — Stan Nae, proprietar și alegător în colegiul IV. — I. Dumitru, proprietar și alegător în colegiul IV.

VARIETAȚI

Guvernul vegheză. Măsuril preventive.

Un tēnēr fecior de boier este numit prefect într'un județ ore-care. Noul prefect este 1° tēnēr, 2° fecior de boier, doelucru destul de tari pentru ca să nu aibă nici o experiență și nici să-și dea ostentela de a căpeta vre-una.

Dér iubirea de castă și de slujbă înflăcăreză inima funcționarului. La aptitudine, la lipsa de serviciil anterioare, la micșorimea vârstei, prefectul doresce să supleze prin acțiuni strălucitoare și dovedil infocate de devotament către bunul guvern, care l'a găsit capabile de a fi pus în capul administrațiunii unui județ întreg. Tēnērul prefect vrea în fine să represinte cu deșteptăciune și demnitate guvernul sēu.

Opozițiunea nu se va juca cu densul. Nu trebuie d-sēle ca cine-va să-i mai

dă importanță; o are și este convins de acesta. Puterea îi este la dispoziție; tărâmul luptelor glorioase îl așteaptă; gloria este gata să-i încingă fruntea cu corone nemuritoare. „Ordinea“ îl privește cu nesățiu și „liberalii-conservatorii“ sunt impacienți de a-l vedea cum profită de libertatea ce-i este dată pentru a face ca în județul său interesele partidului să fie conservate cu străjnicie.

Abia numit, tânăra prefect, fără să mai aștepte a savura și mistui dulcele surprinderii ale unei funcțiuni, ce în timpuri normale cu greu ar fi putut spera, intră cu sgomot în campanie. Unde pericolul este mai mare și vrăjmașii mai numeroși, acolo și pornesc armele curciorilor. Ce-i vorbiți d-v, prietenii devotați ai săi, de populațiunea turburată a orașului? Orașele sunt câte-va decimii, satele mii. Patru milioane de oameni sunt răspândiți pe câmpurile și munții țerei, ființe cari, în momentul când se vor număra, vor găsi că domnia relelor trebuie să înceteze și hotărârea lor de atunci cu execuțiunea vor face tot una. Aci prin urmare este pericolul.

Este cunoscut că o prăfărie, fie cât de enormă, nu poate lua foc de sine însuși. Trebuie o scînteie care-o aprinde. Dacă mulțimea poporului s'ar numi prăfărie, este încă cunoscut că ce-i ar deștepta-o din abrutisarea și umilința în care au confundat-o despoții și speculatorii de sudore omenescă, pot fi botesați: scînteia. Totă lumea știe aceasta. De aceea un guvern inteligent, cum este guvernul actual, trebuie pe de o parte să distrugă cu încetul prăfăria, pe de alta, să ia măsuri energice ca nu care cum-va vre-o dată scînteia să vină să-i pună foc în admirabilele edificii ale noii stări sociale ce prepară România.

Etă dar pe tânăra prefect cutreerând satele, unul câte unul. Autoritățile co-

munele stau plecate înaintea sa, er țărani, convocați a'și asculta fericirile din gura zelosului agent al guvernului, vin, cu biciul de pe urmă, să tremure dinaintea lui.

— Am auzit, cuvînteză prefectul orator adresându-se către săteni, că niște oameni reși și resvrătitori, vin să vă fagăduască domnia dreptății, micșorarea dărilor.

—Nu, domnule, întrerup mai mulți; n'a dat Dumnezeu să auzim pe nimeni ca are milă de noi.

—Tăcere, continuă prefectul. Veți ști că dacă asemenea oameni vor cuteza să vină p'între voi ca să vă fagăduască asemenea lucruri, apoi am dat ordine să-i rădăce pe sus și să-i bagă în pușcări.

Tânăra fără experiență! Țărani tăcără și se despărțiră. Dér din vorbele prefectului o speranță duce veni și le umplu inimile de bucurie. De la densus aflară că sunt oameni cari vor veni să le facă dreptate și ei așteptă necontentit de atunci.

Flagrant delict.—Sunt zece ore noaptea. Ne aflăm chiar la București într'o suburbă nu departată de centrul capitalei. Un car înainteză misterios spre o destinațiune necunoscută. Boii abia și pot duce greutatea, ba încă tăcutul om ce-i conduce disperă de a-i mai face să tărăscă marea povară.

Ce să conțină ôre acest car? Unde va fi pornind el și de ce lucrurile dintr'însul să fiă așa de grele încât patru boi sunt amenințați să nu-l mai potă duce? Aceste întrebări își fac, de sigur, neadormiții agenți polițienesci care-l urmăresc de departe. Dér o idee teribilă le luminează inteligenta minte. Dacă acel car ar fi plin cu arme pentru revoluționarii ce umple țera întregă și București mai cu sémă, și cari amenință

fericita domnia a guvernului? Ideea aceasta vine, crește și ia proporțiuni astfel de mari că formeză convingerea sufletelor zelose ale ômenilor poliției. Cum se vor apropia însă de misteriosul car, căci, nu pôte fi înduoelă, vre-o puternică gardă revoluționară și însoțesc în umbrele nopții.

Din norocire, prevederile învățatului și deșteptului polițian a creat patru-lele, cari în fiă-care noapte împedică circularea publică și umple de gróză ne liniștiți cetățeni, pe când fac a dormi în fericită pace pe osteniții miniștri. O numerosă patrulă de gendarmi călări se apropia. Agenții polițienesci respirară. Câtă recompensă le va eși din descoperirea frumoasă pe care stă să pună mâna!

O dată în număr suficient, etă pe bravi agenți ai forței publice răpedindu-se asupra carului, ce, ne mai putend merge, din cauza greutatei, se oprise ca să mai răsufle boii. Cel ce juca rolul de vizitiu său căruș, ori-cum veți vrea a-l numi, de spaimă multă rămâne mărmurit.

— Un pas să nu mai faci, că ești mort, strigă capul patrulei. Te am prins; am pus mâna pe armele ce duc revoluționarilor.

La aceste fulgerătoare cuvinte, omul cu carul rămâne mut. Ceea-ce este o probă palpabilă pentru agenții polițienesci că carul trebuie să conțină arme. Dacă vre unei puteri supra-naturale și-ar fi plăcut în acest moment să facă nevedut carul, am fi vrut să știm cine ar fi putut scăpa pe acel om cu figura misterioasă și cu privitul mărmurit, de 10 zile de arest la poliția și de măsurile extraordinare cari trebuia să-l facă a mărturisii că acel car era plin cu arme destinate cutărui și cutărui revoluționar.

Carul este încongiurat. Agenții se ră-

ped asupra-i și cu furie aruncă zăblăul ce-l acoperea.

— Nu este adevărat că acești sacii sunt cu făină, strigă cel ce părea mai inteligent între ômenii poliției. Nu. Am mirosul atât de bun în cât nu mi se încelă lesne. În deșert făina mi-a orbit ochii. Dacă nu sunt puși și tunuri aci, apoi în fiă-care sac revolverele și pumnalele trebuie să le găsim cu sutele.

Țice, și sacii sunt împărășiați la pământ. Se caută se răstornă în toate părțile; nimic. Cum se pôte asta? Turbarea umple inimile agenților. Așa de aproape părea succésul, și să se vadă de o dată prăda iluziunilor celor mai deșerte! În fine plecară toți înfuriați, blastemându-și sôrta care și-a lipsit de recunoștința darnicului guvern.

Er nenorocitul făinar, care întârziase din cauza carului prost și boilor stătuți, așteptat încă de cu ziua de către stăpânul său, continuă înspăimântat drumul către brutăria.

CURSUL PIETEI

31 Iuliu 1875.

dob.	scadența cupoanelor	Obligațiunii.	CURSUL
10 l.s.	23 Aprilie 23 Octombrie	rurali.	104 1/2 l. s.
8 l.s.	1 Iuliu 1 Ianuarie	domenială. ex-cupon.	102 1/2 l. s.
7 l.s.	Ianuarie	scrișuri fonciare.	91 l. s.
	Iuliu	urbane.	85. 50. a 86
5 l. s.	Iuliu Noembrie	(300 lei) casei pensiuni. comunale.	195 l. s. 94 —
Acțiuni.			
5 l. s.	1 Iuliu	Căilor ferate române.	22 —
8 l. s.	1 Ianuarie	Societatea fin. român (500, Iuliu liberăți 250 lei)	292 —
8 l. s.	2 Ianuarie 2 Iuliu	500 l. Soc. Dacia.	765 —
8 l. s.	30 Iuliu 31 Decembrie	500 l. Soc. de gaz.	— —
8 l. s.		Societatea Romania	103 — — 126 a 2-a emisiune —

MARELE OTEL „PATRIA“

Situat în partea cea mai frecventată a Bucureștilor, în strada Patria, lângă Piața Centrale, fiind din nou restaurat și mobilat cu mobile de tot noui foarte elegante în condițiunea celor d'ântăiu oteluri din Europa, se deschide la 15/27 Iuliu corent.

Cinci-deci de camere sunt puse la dispozițiunea d-lor voiajiori cu precieri foarte moderate. O restaurație de véra este deschisă pe o vastă terasă, de unde se desfășură vizitatorilor falnica privire a întregului București. Măncări și beături alese se vor servi cu prețuri fise foarte reduse.

Un cafeu splendid decorat în strada Patria se află la dispoziția d-lor vizitatori.

Acest otel are un avantajiu asupra celor-alte oteluri din centru: un grajd de patru-deci cai și doé șio-prone se ofer d-lor voiajiori care vin cu trăsurile și caii d-lor.

Sub-semnatul, vechiu antreprenor de otel cu o îndelungată practică: este convins că va mulțumi pe toți d-nii voiajiori și vizitatori, spre a merita confiența de care s'a bucurat în trecut.

I. MARINESCU.

LICEUL FRANCS De la 1^{ia} Septembrie, 1875 se va deschide acest internat dirijat de d. Raoul de Pontbriant cu concursul d-lor George Kirilov și Bonifaciu Florescu.

Acest liceu, pe lângă cursurile gimnaziale, care vor fi predate în internat, va coprinde cursuri de preparațiune la școala de ingineria, militară, comercială, etc, precum și la Bacalaureat.

Pentru toate amănuntele și condițiunile a se adresa la d. Raoul de Pontbriant 68 calea Șerban-Vodă, București.

DE VÂNDARE

Un loc ce se află pe strada Fântanei, doritorii se vor adresa chiar la proprietarul său pe aceeași stradă No. 54.

DE VÂNDARE PĂDUREA BĂTRÂNA din valea Chiaiei, districtul Dâmbovița, Comuna Cucuteni, în care se găsește jumătate Chereștea, cu o întindere aproximativă cu 250 pogone. Să se adreseze, pêne la 15 August la d-lu N. T. Oprénu la băiele de la Puciósa.

2 Lei 50 b. 2 Lei 50 b.

Se află la toate librăriile. **HARTA TUTOR CAILOR FERATE ROMANE** cu legăturile statelor vecine, pe lângă harta, toate tacele și tarifele în limba franceză și română.

DE VÂNZARE, Casele cu tot locul lor din Strada Silfidelor No. 10, în linia Bulevardului și lângă intrarea grădinei Cismigiu, din gorgană. Doritorii se vor adresa la d-nu Eugeni Stătescu, lângă Biserica Negustori.

12-6

Se află de vândare la Tipografia Curții, Pasagiul Român și la toate librăriile

Codul Penal Român

Prețul 2 lei.

VINURI NEGRE SI ALBE provenite din Délul mare, sunt de vândare în cantități de la 100 vedre în sus, strada Poloră No. 6.

Un tânăr român transilvănean, bazat pe cunoștințele câștigate atât teoretice cât și practice în speția contabilității; se oferă ca contabil la vre o moșie, amatorii sunt rugați a se adresa la redacția acestui ziar.

Ion Dendrino, avocat domiciliuza strada Salciilor No. 21.

A eșit de sub tipar

O NOUA INCERCARE DE RESOLUȚIUNE

PROBLEMULUI ORTOGRAFIC

de G. L. FROLLO

Profesor la liceul matei Basarab din București.